

[Arne Jensen]

kratiets indstilling til beslutningsforslag nr. B 108 om liberalisering af lukkeloven.

Som vi fremførte ved første behandling, er vi fortsat af den opfattelse, at der ikke på nuværende tidspunkt er behov for ændring af lukkeloven. Mulighederne i den nuværende lov for udvidet åbningstid bliver ikke fuldt udnyttet, og erfaringen viser, at yderligere udvidelse af åbningstiden næppe på længere sigt vil være til gavn for forbrugerne, ej heller for medarbejderne i butikkerne.

Det har også i den debat, der er foregået rundt omkring i landet, vist sig, at især de mindre handlende er bekymrede for ændringer i den nuværende lov, og det er for os også et væsentligt punkt.

Vi må stemme imod forslaget her ved sidste behandling.

Alice Faber (SF):

Lukkeloven er et ømtåleligt område. Det sætter mange følelser i sving, hver gang den er til debat her i salen. Alle har nogle, de skal beskytte, og det er da al ære værd.

Vi er heller ikke interesseret i, at kvinder ved en eventuel liberalisering af lukkeloven bliver tvunget ud i mere deltidsarbejde. Vi mener bare ikke, at det er i liberalisering af lukkeloven, den største fare for deltidsarbejdsvang ligger. Den ligger nok mere i det offentlige stillingsudbud.

Vi mener, det er vigtigt, at organisationerne varetager disse hensyn, men vi er af den overbevisning, at vi også skal tage hensyn til det stærkt ændrede familiemønster, vi har set inden for de sidste ti år. Vi spænder ben for os selv, når vi ikke af hensyn til den ene gruppe tør tage hensyn til den anden gruppe. Mange kvinder kan lide at have deltidsjob, fordi det med heltidsarbejde er så svært at nå at få købt ind og hentet børn. Det vil bl.a. sige, at alle dem, der ikke har råd til at have deltidsarbejde, mange af de enlige forsørgere, spænder vi for vognen i ræset for at få købt ind, afhentet børn osv., inden både forretnings og børnehavers lukketid. De når aldrig på biblioteket, hvor lukketiden også er meget lidt forbrugervenlig. Jeg har aldrig forstået, hvorfor man kan købe cigaretter i næsten alle døgnets timer, men ikke brød og mælk.

De, der ikke vil være med til at liberalisere lukkeloven, lukker øjnene for, at samfundet ændrer sig og specielt vores familiemønster.

Nedsættelse af den daglige arbejdstid ville løse nogle af problemerne, men det ligger jo ikke lige om hjørnet.

Erfaringer fra Sverige viser, at der er sket en forskydning af forretningsudbuddet. Der er blevet flere nærbutikker og færre supermarkeder. Er det ikke også det, vi gerne vil? Det er i alle tilfælde det, vi gerne vil i SF. Kiosker og benzinstationer vil få deres omsætning nedsat; det må vi så leve med.

Vi kan i SF stemme for beslutningsforslaget.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre fremsatte dette beslutningsforslag af to grunde: dels af hensyn til forbrugerinteresser, dels for at give den truede butikform en chance, den lille butik, som vi ved nærmest er ved at blive udryddet.

Det er ganske fantastisk at læse de bidrag, som er kommet fra henholdsvis regeringspartierne og socialdemokraterne. Skal jeg vise en smule optimisme, så vil jeg hæfte mig ved, at de fire regeringspartier understreger, at de især er imod søndagsåbning. Jeg ved ikke, om vi skal tolke det sådan, at vi måske på lidt længere sigt kan komme igennem med noget, der betyder en mere fleksibel butiktid, hvis vi friholder søndagen. Det vil de kommende diskussioner om dette spørgsmål vise. Så må man bare håbe, at der ikke er for mange små butikker, der i mellemtiden har givet op.

Det andet mindretal, der er imod forslaget, er socialdemokraterne. Nu hørte vi lige hr. Arne Jensen komme med den meget ejendommelige sproglige formulering: »erfaringerne viser, at yderligere udvidelse af åbningstiden næppe på længere sigt vil være til gavn for forbrugerne.« »Erfaringen« og »på længere sigt« er egentlig en ejendommelig konstruktion i samme sætning. Man må nok spørge, om hr. Arne Jensen overhovedet har læst de besvarelser, der er kommet til udvalget. Deri har vi faktisk fået noget at vide om, hvilke erfaringer man har gjort med den nuværende lukkelov. Vi ved, at 101 kommuner for øjeblikket giver dispensation til en begrænset del af kommunens butikker med den konkurrenceforvridning, det medfører. Tyder det på, at der ikke er behov?

Der er ét sted, hvor vi kan læse noget om erfaringerne, nemlig med, hvad en fri butiks-